

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 32 PŽ-4560/2021-4

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednice vijeća, dr. sc. Srđana Šimca, suca izvjestitelja te Nevenke Marković, članice vijeća, u postupku radi naknadne diobe Stečajne mase stečajnog dužnika ČABRUNIĆI VILA JEDAN d.o.o. u stečaju, Rijeka, Markovići 21, OIB 63192655715, odlučujući o žalbi razlučnog vjerovnika NPT CENTAR d.o.o., Samobor, Hercegovačka 13, OIB 89716087194, kojeg zastupa Niko Pervan, zastupnik po zakonu, protiv rješenja Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-554/2018-103 od 23. srpnja 2021., u sjednici vijeća održanoj 16. studenoga 2021.

r i j e š i o j e

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-554/2018-103 od 23. srpnja 2021. i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem prvostupanjski je sud odlučio iz iznosa kupovnine ostvarene prodajom nekretnina stečajnog dužnika u stečajnu masu unijeti troškove unovčenja u iznosu od 1.250.985,48 kn, dok će se iznos od 2.100,00 kn isplatiti razlučnom vjerovniku. Prvostupanjski sud je ujedno odlučio odgoditi donošenje rješenja o namirenju razlučnog vjerovnika iz dijela kupovnine ostvarene prodajom predmetnih nekretnina stečajnog dužnika u iznosu od 100.000,00 kn, te će se taj iznos položiti u sudski depozit do pravomoćnog okončanja parničnih postupaka P-445/2019 i P-564/2017 koji se vode pred tim sudom.

2. Protiv ovog rješenja razlučni vjerovnik je podnio žalbu navodeći u njoj da je ono protivno odredbama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ), te da je prvostupanjski sud gotovo cijeli iznos kupovnine unio u stečajnu masu na ime troškova unovčenja. On je osporio obračun troškova sastavljen po stečajnoj upraviteljici, posebno u odnosu na visinu njene nagrade i troškova koji nisu u vezi s prodajom predmeta razlučnog prava i nije riječ o troškovima koji su nastali radi cjelokupne stečajne mase. U taj iznos uračunati su troškovi plaćeni iz predujma od 70.000,00 kn, pa nije jasno koji je stvarni iznos troškova unovčenja.

3. Razlučni vjerovnik je ukazao na pravno shvaćanje drugostupanjskog suda od 19. lipnja 2008., o troškovima unovčenja stvari na kojoj postoji razlučno pravo, posebno smatrajući da troškovi pojedinih sudskih postupaka koji nisu u vezi s predmetom razlučnog prava, nisu opći troškovi i ne namiruju se razmjerno iz ostvarene kupovnine, već iz ostale stečajne mase. Za pravilan obračun troškova unovčenja potrebno je u svakom konkretnom slučaju utvrditi koji su to troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojoj postoji razlučno pravo, ali su bili potrebni i nastali su kao opći troškovi radi unovčenja cjelokupne stečajne mase, te potom te troškove obračunati razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo, a u odnosu na ostalu stečajnu masu. Prvostupanjski sud je odluku o troškovima unovčenja utemeljio isključivo na obračunu stečajne upraviteljice, a da pri tome nije naveo razloge zašto smatra da su oni točni i pravilni.

4. U odnosu na odluku prvostupanjskog suda da se odgađa donošenje rješenja o namirenju razlučnog vjerovnika za iznos od 100.000,00 kn do pravomoćnosti okončanja parnica, razlučni vjerovnik je posebno istaknuo da je postupak P-445/2019 pravomoćno okončan još 12. svibnja 2021., dakle, prije pobijanog rješenja. Daljnjim žalbenim navodima razlučni vjerovnik se vrlo detaljno očitovao o odmjerenim troškovima, posebno u pogledu nagrade stečajnoj upraviteljici, odvjetničkih troškova i odgode namirenja za 100.000,00 kn. Žalitelj je predložio drugostupanjskom sudu ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

5. U odgovoru na žalbu razlučnog vjerovnika, stečajna upraviteljica je osporila osnovanost žalbenih razloga.

6. Žalba razlučnog vjerovnika je osnovana.

7. Nakon što je pobijano rješenje ispitano na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a, u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka propisane čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da ono nije pravilno i zakonito.

8. Žalitelj po ocjeni ovog suda osnovano ukazuje da pobijano rješenje nema jasne razloge o odlučnim činjenicama te da je zahvaćeno bitnom povredom postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a (čl. 10. SZ-a). Prvostupanjski sud je propustio pravilno ocijeniti osnovanost obračuna stečajne upraviteljice koja je dužna dokumentirati sve troškove te obrazložiti i zatraženu nagradu. Nije dostatno samo navesti troškove i nagradu, bez obrazloženja i argumentacije, jer je svaki trošak potrebno moći ispitati i provjeriti. To je pravo ne samo suda, nego i razlučnog vjerovnika koji se namiruje iz cijene postignute prodajom nekretnine. Za pojedine troškove nisu priloženi dokazi o visini, pa nije moguće ispitati osnovanost zatraženih troškova unovčenja.

9. Prvostupanjski sud je pobijanim rješenjem odlučio o diobi kupovnine ostvarene prodajom nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo u okviru stečajnog

postupka, nakon ročišta za diobu kupovnine. Prvostupanjski sud je trebao odlučiti o namirenju sukladno odredbama čl. 124. i 125. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 i 131/20; dalje: OZ), uz primjenu odredaba čl. 248. i 254. SZ-a u pogledu obračuna troškova i namirenja razlučnih vjerovnika iz kupovnine ostvarene prodajom nekretnine - stečajne mase stečajnog dužnika označene u izreci pobijanog rješenja.

10. Nekretnina na kojoj postoji razlučno pravo prodaje se u stečajnom postupku, na prijedlog stečajnog upravitelja ili razlučnog vjerovnika, uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnoga postupka o ovrsi na nekretnini (čl. 247. st. 1. SZ-a). Razlučni vjerovnik kao kupac, dužan je snositi troškove u skladu s čl. 248. i 254. SZ. Stečajni zakon uređuje pitanje obračuna troškova i namirenja razlučnih vjerovnika. Razlučni vjerovnik koji je ujedno kupac, stavio je u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnoga dužnika po osnovi cijene nekretnine. On nije dužan položiti kupovninu, već je dužan podmiriti iznos troškova unovčenja nekretnine sukladno čl. 254. st. 3. SZ-a, koji se određuju paušalno u iznosu od 5% od utrška,. Ako su stvarno nastali troškovi unovčenja znatno niži ili viši, odredit će se u stvarnoj visini. Ako je zbog unovčenja stečajna masa opterećena porezom, iznos poreza pridodaje se paušalu troškova unovčenja, odnosno stvarno nastalim troškovima unovčenja.

11. Sukladno citiranim zakonskim odredbama prije namirenja razlučnog vjerovnika valjalo je odrediti koji su troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava, sukladno odredbi čl. 254. st. 3. SZ-a.

12. Prema pravnom shvaćanju koje je prihvaćeno na sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova ovoga suda od 19. lipnja 2008., kao troškovi unovčenja stvari uzimaju se, osim troškova koji su u vezi s prodajom nekretnine i drugi troškovi koji izravno terete prodanu stvar, a i oni koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari, ali su kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase i oni se namiruju iz cijene postignute prodajom stvari razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu. Naime, u stečajnom postupku stečajni je upravitelj dužan skrbiti o cjelokupnoj imovini stečajnog dužnika koja ulazi u stečajnu masu. Skrb o imovini je povezana s troškovima od kojih su neki u izravnoj vezi s određenim stvarima, a drugi samo posredno jer terete cjelokupnu stečajnu masu. Npr. trošak nagrade stečajnom upravitelju, trošak ostalih izdataka stečajnog upravitelja i sl. u izravnoj je vezi sa stečajnom masom tj. u vezi je sa stvarima na kojima postoji razlučno pravo, ali i sa stvarima slobodnim od razlučnih prava. Troškove koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojima postoji razlučno pravo, ali su nastali povodom i radi tih stvari treba alimentirati iz cijene postignute njihovom prodajom, razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu.

13. U ovoj pravnoj stvari odlučna je činjenica što predmetne nekretnine predstavljaju jedinu imovinu stečajnog dužnika. Zato po ocjeni ovoga suda nije osnovan žalbeni navod da se iz iznosa postignute kupovnine troškovi unovčenja ne bi trebali namirivati u njihovom cijelom iznosu, već u razmjeru. U ovom trenutku predmetna nekretnina koja je prodana je jedina imovina stečajnog dužnika. Samo ta

nekretnina predstavlja stečajnu masu i u tom smislu je prvostupanjski sud pravilno ocijenio da je iz kupovnine potrebno naknaditi sve troškove unovčenja, kako one koji izravno terete nekretninu koja je predmet prodaje tako i one neizravne koji su ostvareni tijekom stečajnog postupka radi vođenja toga postupka.

14. Stečajna upraviteljica je predložila da se iz kupovnine namire troškovi unovčenja koji se sastoje od ovih troškova:

- iznos od 630.000,00 kn nagrade stečajnom upravitelju s dodatnih 47.250,00 kn doprinosa za zdravstveno osiguranje,

- 2.600,00 kn pristojbe Državnom proračunu iz predmeta R1-122/2017.

- obveze stečajne mase od 473.235,48 kn (troškovi Fine za prodaju nekretnine 2.800,00 kn, usluge računovodstva 18.750,00 kn, ovjera vlasničkih listova 131,35 kn, procjena nekretnina 8.750,00 kn, popravak stakla 520,00 kn, troškovi električne energije 25.922,66 kn, troškovi odvjetnika 1.300,00 kn, troškovi javne objave Fine 230,00 kn, troškovi platnog prometa 1.700,00 kn, izrada pečata 100,00 kn, komunalna naknada Općini Svetvinčenat 214.373,66 kn, vodna naknada 72.576,56 kn te troškovi odvjetnika 126.081,25 kn za predmete P-564/2017, P-565/2017, P-161/2016, R1-122/2018, OVR-5705/17, sastav pravnog mišljenja vezanog za spor stečajnog dužnika i NKBM d.d. radi proglašenja ovrhe nedopuštenom),

- stečajna upraviteljica je predložila rezervaciju iznosa od 100.000,00 kn za potencijalne obveze po parnicama u tijeku radi osporavanja prijavljenih tražbina (Brankice Nuić, P-445/2019 i Astorija d.o.o. P-564/2017).

15. Razlučni vjerovnik se protivio obračunu troškova unovčenja stečajnog upravitelja.

16. Prvostupanjski sud je zaključio da prigovori razlučnog vjerovnika nisu osnovani, te da nema potrebe smanjiti nagradu stečajnoj upraviteljici čija je redovita izvješća Skupština vjerovnika prihvaćala i odobravalu poduzete radnje. Prvostupanjski sud je utvrdio da je stečajna upraviteljica postupala u skladu s odlukama skupštine vjerovnika koja joj je odobrila angažiranje odvjetnika po njenom izboru u sudskim i upravnim postupcima te drugim opravdanim slučajevima, pri čemu se stečajnoj upraviteljici dala suglasnost za nastavak pokrenutih ovršnih i parničnih postupaka, dok za postupke koje bi se tek pokrenulo, ona mora prije podnijeti izvješće sudu.

17. Prvostupanjski sud se osvrnuo i na to da su stečajni upravitelj i Općina Svetvinčenat suglasno iskazali da komunalna naknada koju dužnik duguje Općini nije umanjena. Nadalje, spisu nije priložen dokaz o suglasnosti stečajne upraviteljice da razlučni vjerovnik u ime i za račun Stečajne mase osigura imovinu koja ulazi u stečajnu masu. U pogledu troškova struje koju stečajni dužnik nije prouzrokovao, a koji ga tereti jer je bio vlasnik predmetne nekretnine, stečajna upraviteljica je poduzela sve radnje koje je mogla da te troškove spriječi i pokuša naplatiti. Međutim, bez obzira na uspjeh takvih radnji, taj trošak tereti dužnikovu stečajnu masu i kao takav ulazi u trošak unovčenja. Zato je prvostupanjski sud zaključio da je objektivna nagrada za rad stečajne upraviteljice najviša koja joj se može dodijeliti s osnove unovčene stečajne mase.

18. Odredbom čl. 94. st. 1., 2. i 3. SZ-a propisano je da stečajni upravitelj ima pravo na naknadu za svoj rad i naknadu stvarnih troškova, pri čemu se nagrada stečajnom upravitelju određuje rješenjem prema Uredbi kojom Vlada Republike Hrvatske utvrđuje kriterije i način obračuna plaćanja nagrada, a naknada troškova rješenjem suda na temelju pisanog, obrazloženog i dokumentiranog izvješća stečajnog upravitelja. Sve to je prvostupanjski sud trebao pravilno primijeniti kada je odlučio o namirenju troškova unovčenja iz iznosa postignute cijene pri prodaji nekretnine. S pravom žalitelj ukazuje na nerazumljivost razloga iz obrazloženja pobijanog rješenja. Iz njih nije moguće provjeriti pravilnost odluke u odnosu na prihvaćeni obračun troškova kojeg je stečajna upraviteljica dostavila sudu. Stečajna upraviteljica je dužna dokumentirati sve troškove, kao i dokumentirano i obrazloženo zatražiti nagradu sukladno Uredbi o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15).

19. Stečajni upravitelj ima pravo na nagradu, uvećano za 7,5% na ime doprinosa za zdravstveno osiguranje obračunat na iznos bruto nagrade prema odredbi čl. 113. st. 1. t. 2.1. Zakona o doprinosima („Narodne novine“ broj: 84/08, 152/08, 94/09, 18/11, 22/12, 144/12, 148/13, 41/14, 143/14, 115/16 i 106/18).

20. Kao što je razlučni vjerovnik u žalbi pravilno istaknuo, visina nagrade stečajnom upravitelju utvrđuje se primjenom kriterija obujma i složenosti poslova, rada stečajnoga upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednosti unovčene stečajne mase, slijedom čega nagrada može biti i manja od visine nagrade obračunate samo primjenom tablice vrijednosti unovčene stečajne mase i nagrade u postocima (ujedno i pravno shvaćanje ovoga suda sa sjednice Odjela trgovačkih i ostalih sporova od 26. listopada 2021.). Dakle, vrijednost unovčene stečajne mase samo je jedan od kriterija za obračun nagrade stečajnom upravitelju. U ovom slučaju prvostupanjski sud je nagradu obračunao samo na osnovi vrijednosti unovčene nekretnine, bez primjene ostalih kriterija i ocjene obujma i složenosti poslova stečajne upraviteljice, a te je kriterije trebao uzeti u obzir. U tom pravcu razlučni vjerovnik i u žalbi ukazuje na potrebu ocjene drugih okolnosti oko dosuđivanja nagrade stečajnoj upraviteljici.

21. Potrebno je istaći da ocjena o zakonitosti i pravilnosti rada stečajne upraviteljice, ne može sama po sebi biti osnova za odluku o visini nagrade za rad stečajnoj upraviteljici. Nagrada stečajnoj upraviteljici utvrđuje se primjenom kriterija opsega poslova, složenosti tog posla i vrijednosti unovčene stečajne mase. Pitanje zakonitosti rada stečajne upraviteljice nije kriterij za ocjenu njenog prava na nagradu. To je njena zakonska obveza, jer je stečajna upraviteljica na temelju zakona dužna postupati savjesno i uredno u ispunjenju njenih Zakonom joj propisanih obveza (čl. 89. SZ-a). Sud nadzire rad stečajnog upravitelja i u slučaju da svoju dužnost ne obavlja uspješno, ili ako postoje drugi važni razlozi, može biti razriješen od dužnosti (čl. 91. SZ-a). Zato pitanje zakonitosti rada stečajne upraviteljice ne može predstavljati kriterij za ocjenu visine njene nagrade, jer je za ocjenu visine nagrade Uredba propisala kriterije koje je sud bio dužan ispitati.

22. U tom smislu ukazuje se i na tvrdnje vezane uz naplatu komunalne naknade o pitanju visine te naknade, ali i radnje ili propuste vezane uz korištenje te nekretnine od strane trećih osoba. Razlučni vjerovnik tvrdi da je ona propustila

zatražiti od Općine umanjene koeficijenta po kojem se komunalna naknada obračunava u slučaju kad se ne obavlja poslovna djelatnost. Takav je zahtjev Općini podnio razlučni vjerovnik i dobio račune umanjene za 50%. Da je ona obavijestila o neobavljanju poslovne aktivnosti, računi bi iznosili dvostruko niže. To znači da je ona na taj način povećala obveze i time umanjila mogućnost namirenja razlučnog vjerovnika. Uz navedeno, razlučni vjerovnik i u žalbi ističe da je stečajna upraviteljica utvrdila da se nekretnine iznajmljuju, ali je ona dopustila trećoj osobi da ih određeno vrijeme koristi bez naplate. Riječ je o društvu Astoria d.o.o. koje je koristilo te nekretnine. Skupština je naložila stečajnoj upraviteljici da korisnika nekretnine pozove na plaćanje duga, međutim, nema dokaza da je ona tako postupila, već naprotiv, proizlazi da bi razlučnog vjerovnika trebali teretiti računi za struju koju su potrošili gosti i koje Astoria d.o.o. nije platila. Posjed nad tim nekretninama preuzet je tek nakon turističke sezone. Time je omogućeno Astoriji d.o.o. stjecanje bez osnove na štetu stečajnog dužnika.

23. Razlučni vjerovnik je istaknuo da je stečajna upraviteljica dopustila obavljanje djelatnosti iznajmljivanja nekretnina bez zakupnine. Stečajna upraviteljica je utvrdila da se nekretnine iznajmljuju gostima po ugovoru od 15. ožujka 2017. (dva dana nakon zakazanog ročišta radi izjašnjenja o prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka) između Astorie d.o.o., Poreč, čiji je direktor bračni drug zastupnice po zakonu stečajnog dužnika.

24. Razlučni vjerovnik se protivio i odvjetničkim troškovima za parnice koje nisu u vezi s predmetom razlučnog prava niti su to opći troškovi koji se namiruju razmjerno iz ostvarene kupovnine, već iz ostale stečajne mase. Parnice se ne tiču predmeta razlučnog prava već utvrđivanja osnovanosti osporavanja koje su pokrenuli vjerovnici Brankica Nuić i Astorija d.o.o., Poreč (P-564/2017, sada 262/2021 i P-565/2017 sada P-445/2019). Prijavljene i osporene tražbine se ne namiruju iz kupovnine ostvarene prodajom predmeta razlučnog prava, pa time ni troškovi koji su nastali ili će nastati u parnici koja se vodi radi utvrđivanja njihove osnovanosti nisu obveze na teret unovčenja predmeta razlučnog prava. Riječ je o tražbinama i troškovima koji se namiruju kao obveze ostale stečajne mase. U vezi s time stečajna upraviteljica je i u odgovoru na žalbu rekla da jedina masa su predmetne nekretnine i svi postupci su izravno u vezi s tim nekretninama, pri tome navodeći parnice koje su u tijeku. O tome prvostupanjski sud nije iznio bilo kakve razloge, već se pozvao na dvije parnice zbog kojih je odlučio odgoditi namirenje.

25. Zaključno, u pogledu iznosa od 100.000,00 kn prvostupanjski sud je odlučio (čl. 118. OZ-a, u vezi s čl. 247. st. 1. i čl. 157. SZ-a) da taj iznos još ne može ući u dužnikovu stečajnu masu, jer se ti troškovi (potencijalne obveze po parnicama u tijeku radi osporavanja prijavljenih tražbina) još nisu dogodili, pa je odlučio taj iznos rezervirati na sudskom depozitu uz odgodu odlučivanja dok se za to ne ostvare uvjeti.

26. U tom pogledu razlučni vjerovnik tvrdi da trošak parničnih postupaka nije trošak koji se namiruje iz kupovnine predmeta razlučnog prava. Zato nema mjesta rezervaciji od 100.000,00 kn kako je to odlučio prvostupanjski sud. Nije riječ o čl. 157. SZ-a, jer je u prijedlogu troškova koji terete unovčenje izrijekom navedeno da se

rezervacija odnosi na potencijalne obveze po te dvije parnice. Dakle, kako trošak parnica ne tereti kupovninu, tako i rezervacija na ime budućih potencijalnih troškova tih parnica nije osnovana. Osim toga, jedna od dvije parnice je dovršena, što je stečajna upraviteljica trebala znati.

27. Po ocjeni ovog suda iako se iz ostvarene kupovnine imaju naplatiti svi troškovi unovčenja, jer je riječ o jedinoj nekretnini stečajnog dužnika, odnosno o cjelokupnoj stečajnoj masi, razlučni vjerovnik osnovano osporava da se iz iznosa kupovnine prodane nekretnine kao jedinog predmeta stečajne mase, izdvoji previđeni iznos prema projekciji stečajne upraviteljice za eventualno buduće podmirenje troškova parničnih postupka koji su u tijeku, a za slučaj gubitka tih sporova. Ovo stoga jer se ti troškovi ni indirektno ne odnose na stečajni postupak do momenta unovčenja sporne nekretnine i na samo unovčenje sporne nekretnine, na što s pravom ukazuje žalitelj.

28. Tražbine iz navedenih parnica u tijeku još ne predstavljaju stečajnu masu, a niti eventualni budući troškovi za slučaj gubitka tih sporova predstavljaju troškove koji su direktno ili indirektno vezani uz vođenje stečajnog postupka do ovoga momenta, odnosno momenta diobe kupovnine radi namirenja, kako troškova unovčenja tako razlučnog vjerovnika iz postignute cijene. Zato pobijano rješenje i u tom dijelu nije pravilno i zakonito, jer je prvostupanjski sud prihvaćajući u obračun troškova unovčenja iznos za rezervaciju troškova za eventualne buduće parnične troškove u parnicama u kojima je stečajni dužnik stranka, pogrešno primijenio odredbu čl. 254. st. 3. u vezi s odredbom čl. 248. st. 1. SZ-a, kojima je propisan obračun troškova i namirenje razlučnih vjerovnika.

29. Slijedom navedenog, riješeno je kao u izreci (čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a).

30. U ponovljenom postupku prvostupanjski sud će ponovno zakazati ročište za diobu kupovnine na kojem je potrebno raspraviti obračun troška, kao i zahtjev razlučnog vjerovnika za namirenje njegove tražbine, sve kako je to propisano odredbom čl. 124. st. 4. OZ-a. Potom će donijeti rješenje o namirenju uzimajući u obzir podatke iz spisa i utvrđenja na ročištu. Pri tome će paziti na pravilnu primjenu odredaba Stečajnog zakona na koju je ukazano ovim rješenjem. Prvostupanjski sud će o svemu tome dati jasne i razumljive razloge koji će proizlaziti iz isprava u spisu, vodeći računa i o sadržaju izreke rješenja o namirenju, kako je to propisano odredbama Ovršnog zakona koje se na odgovarajući način primjenjuju i u postupku prodaje predmeta koji čine stečajnu masu opterećenu razlučnim pravom u okviru stečajnog postupka.

Zagreb, 16. studenoga 2021.

Predsjednica vijeća
Dubravka Zubović

Broj zapisa: **eb302-0afb1**

Kontrolni broj: **043f7-b3dd2-44d3a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DUBRAVKA ZUBOVIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.